

ציולמים סיגל קולטון

על ראש האמן בוערת כאפייה

האמן ציבי גבע מתיימר להציג בתערוכתו החדשה עבודות חריגות המאירות צדדים בלתי מוכרים, אך כל הדימויים המוכרים שלו נמצאים גם כאן

חלל מנטלי, יש כאן קשרים ומהלכים פנימיים, קפיצות ודיאלוגים בין הרבי-רים. החוט המקשר הוא העיסוק ברדיי-מייד (Ready-made) והדיאלוג בינו ובין הציור. הכאפייה המוצגת על פוליי-גל שמצאתי, או עבודה שבה מוצג הציור 'מתלה הכובעים' של מרסל דר-שאן, יש כאן חזרה של הרדיי-מייד לציור. מבחינה צורנית הדימוי מתחבר לפרח וזה יוצר קשר מוזר עם העבודות האחרות המוצגות. יש גם חיבור בין הקשה לאגרסיבי ומהלכים פיוטיים. דיאלקטיקה שנוצרת בו זמנית והתנדר-נדות בין שני המקומות האלו. כיוון שלא מדובר בקבוצה סגורה של עבודות בתקופה נתונה אלא בלקט שמתפרש על 27 שנה, קשה ליצור דיאלוג בין החיבורים, לוקח זמן להבין את זה".

כיום גבע הוא אחד מעמודי התווך של האמנות הישראלית. הוא אף פעם לא היה קשור בעבודות לגלריה מסוימת. הפעם האחרונה שהציג תערוכה יחיד בגלריה מסחרית היתה ב-1997, בגלריה ג'ולי מ. את הצלחתו השיג במריחות קשות ובזיעה, כך שהמהלך שלו לצאת בעבודות שטרם נראו בגלריה בממוקרת שיווקית ומסחרית ומנוהלת בסטנדר-טים בינלאומיים כנראה נכון עבורו, והרי גם מכאפייה אפשר שייצא כסף, ובעצם למה לא. התערוכה נקראת לה-תבוננות שנייה להנאה ולחידוד הרבי-דים השונים לשם ספיגת המארג הציורי והמיצבי, ודורשת מעל הכל התבוננות ללא ציפיות ודעות קדומות.

nurit-tenne@013net.net

ציבי גבע, "העבודות האחרות".
גלריה Ferrate, TV 20.1.

אפשר לראות בבירור את כתב ידו המובהק של גבע. הפרחים השחורים, הציפורים, הכאפיות, הבלטות, הגריי-דים, הקוצים, ההרים, הדימויים הטעו-נים – כולם כאן באופן זה או אחר. וכך גם הציור המרושל לכאורה לעומת המקומות המובנים בקפידה, הפיזיות המורגשות, המחוספסות והנוקשות לצד הרכות והליריות, הקו הרישומי השחור ומשטחי הצבע המופשטים, הפוליטיות המבצבצות וההיגדים על ביוגרפיה וממד רוחני. לא הרגשתי כאן במשהו חריג, וההבטחה למשהו שלא אוכל לזהות לא התממשה.

ניסיתי לברר עם סיגל מרדכי, מנכ"לית סותביס ישראל, מדוע מחיר יצירתו של גבע הרקיע שחקים ואם זה קשור לזי-כיינו בפרס. לדברי מרדכי, העבודה שנמכרה היתה לא אופיינית, מתוך הס-דרה הגיאומטרית שאינה מוכרת כמו סדרת הבלטות, הכאפיות או הציפורים שלו – עבודות נגישות יותר לקהל – ולכן השוק הגיב בצמא. בין המתמודדים על היצירה היו אספנים אמריקאים בע-לי אוסף בינלאומי, כך שאין קשר בין הזכייה בפרס למחיר היצירה.

"עיניין אותי להתמקם במקום שמתפ-קד בצורה לא צפויה", סיפר לי גבע עצמו, "בערב פתיחת הגלריה מכונות הדפוס עברו. התערוכה היא סוג של

שחור ומצטט מרישום קטנטן של ג'ק-סון פולוק. הרישום השחור המסולסל הזה מעלה באופן מיידי את מושג הס-ך, המתחבר ומהדהד לסדרת הכאפיות המזוהה כל כך עם גבע. על גבי רישום הקיר תלויה עבודה ובה מוצגת ציפור יושבת על ענף. העבודה מתחברת ומ-תכתבת עם רישום הקיר, וכך נדמה כי הציפור יושבת בתוך הסכך עצמו.

לדברי שירי בן ארצי, מנהלת הגלריה, העבודות המוצגות הן עבודות נדירות שטרם הוצגו, למעט אחת. "היה רצון להביא צד אחר, את הצד הרגיש יותר", היא מספרת, "קשה לזהות בעבודות

"התערוכה היא סוג של
חלל מנטלי, יש כאן קשרים
ומהלכים פנימיים, קפיצות
ודיאלוגים בין הדברים"

שמדובר בציבי. למשל בעבודה 'הפר-גוד', שנוצרה ב-1984 וצוירה על גבי קוליסה של תיאטרון, יש דימוי של נז-צת טוס – דימוי לא מוכר שאינו מזוהה עם העבודות שלו, אלמנט פיוטי, ולצד האלמנט הזה מוצגת גולגולת אדם, יש כאן משהו רך לצד משהו אגרסיבי, ואיזו התכתבות עם מישל בסקיאט".

נדיר או לא, באוסף העבודות בתערוכה

גלריית Ferrate, שני-פתחה באוקטובר האחרון, מציגה בימים אלה תערוכה של האמן המוערך ציבי גבע. התערוכה קרויה בשם "העבודות האחרות" וב-קסט שגלווה לה נכתב: "התערוכה מכילה עבודות נדירות שנוצרו במהלך השנים האחרונות. עבודות אלו מהוות 'מקרים חריגים' ומאירות צדדים והיב-טים בלתי מוכרים, העדות שוליים או 'ציאות' מתוך המהלך המרכזי המוכר של עבודתו של גבע".

הסתקרנות: ציבי גבע הוא אמן מוערך בתקופת נסיקה. זה עתה וזה בפרס מפעל חיים מטעם משרד התרבות והספורט. כמה ימים לאחר הזכייה נמכרה עבודה שלו במחיר שיא עבורו במסגרת מכירה פרי-מבית של אמנות ישראלית ובינ-לאומית שהתקיימה בסותביס בניו יורק – 46,875 דולר (כפול ממחיר ההערכה המוקדמת). תהיתי על הקשר בין הו-כיה בפרס המכובד לסכום שבו נמכרה העבודה, ומעל הכל ציפיתי לפגוש באותן עבודות נדירות.

הגלריה ממוקמת בחלל משותף לבית דפוס ברעם בשכונת רמת החייל, מת-חם תת קרקעי בפאתי בניין הייטקי-סטי. החיבור בין השניים יוצר אווירה ניו יורקית ושואו רום יוקרתי.

גבע מציג בגלריה מיצב המכיל עבודות שנבחרו בקפידה מהשנים 1984-2010. את ויטרינה הזכוכית של הגלריה סייד בלבן. פעולה זו כבר נע-שתה על ידו בעבר – תחימת חלל אינ-טימית המתכתבת עם המריחה והנוילות השקופות המצויות בעבודות המוכרות. בצדה הפנימי של הוויטרינה מוצגת עבודה ובה דימוי הכאפייה המוכר על מצע פוליגל, שאינו שגרתי לגבע. במ-רכז הגלריה רישום קיר שנוצר בספריי